

[Aksel Larsen.]

præmieringen, fremtidig også skal svares af de biler, der hidtil er leveret på tildeling, og hvoraf der ikke skulle svares dollarpræmiering, betyder det altså, at der kommer flere penge ind som omsætningsafgift, end der ellers ville komme. Uanset hvad man mener om en forhøjet omsætningsafgift, må man dog vist indrømme, at det er urimeligt, at staten på denne måde skaffer sig en ekstra fordel. Vi vil derfor være tilbøjelige til at stemme for mindretallets ændringsforslag nr. 4, selv om jeg er ganske klar over, at det på sin vis kun er et subsidiært ændringsforslag. Det er i hvert fald rimeligt, at man indretter skalaen for afgifterne således, at den samlede omsætningsafgift ikke indbringer mere, end omsætningsafgift plus dollarpræmiering hidtil har indbragt.

Må jeg i den forbindelse erindre om en efterlysning, jeg kom med ved første behandling. Jeg sagde ved den lejlighed, at det var naturligvis et fremskridt, i hvert fald formelt set, at man nu ved at lave en regulær lov om en forhøjet omsætningsafgift kom ud af det ulovlige forhold, der har bestået hidtil, og hvorved staten uden lovæssigt grundlag indkasserede provenuet af nationalbankens arbejde med dollarpræmieringen. Det er et begrænset og beskeden fremskridt, men dog et formelt fremskridt.

Jeg tillod mig, og jeg tillader mig stadig væk, at efterlyse, hvad man vil gøre med de penge fra dollarpræmieringen, der hidtil af finansministeren er puttet i statskassen. Måske vil man synes, det er overdreven formalisme fra min side; men jeg kan nu ikke lide det forhold, at der eksisterer en oplagt ulovlighed, som man stryger hen over, hvorefter man går videre. Det burde vel på den ene eller den anden måde gøres lovligt. I den forbindelse vil jeg sige, at det nytter ikke, om den højtærede finansminister har haft finansudvalgets eller vareforsyningsudvalgets tilladelse til at disponere, som han har gjort, for hverken finansudvalget eller vareforsyningsudvalget er lovgivende myndighed her i landet. Så det interesserer mig meget at vide, hvad ministeren vil gøre i denne sag.

Vi har påtalt, at man for motorkøretøjer, der udelukkende anvendes til erhvervs-

mæssig personbefordring, ved en enkelt lovparagraf ville forhøje omsætningsafgiften fra de hidtil gældende 15 pct. til 30 pct. af den afgiftspligtige værdi. Der har også været protesteret imod dette, fordi der er særlig interesse i erhvervsmæssig personbefordring, hvilket regeringen har taget noget hensyn til, idet den har foreslået de 30 pct. nedsat til 20 pct. Beregningen er formentlig den, at så skal de pågældende være glade, for så blev de dog ikke fået så meget, som de ellers ville være blevet! Men resultatet bliver jo alligevel en forhøjelse fra 15 pct. til 20 pct. Vi synes, at denne forhøjelse er urimelig, og har derfor tilladt os uden for betænkningen at stille et selvstændigt ændringsforslag gående ud på, at i § 5, stk. 1, 2. linje, skal „30 pct.“ ændres til: „15 pct.“. Jeg anbefaler dette ændringsforslag til vedtagelse. En gennemførelse heraf vil betyde, at omsætningsafgiften for den pågældende kategori af motorkøretøjer bliver uforandret.

Så er der spørgsmålet, om dette er en midlertidig lov, eller det er en permanent lov. Lovforslaget hedder kun „Forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.“. Vi er ellers forvænt med her i tinget, at skattelove — og navnlig indirekte skattelove — kaldes midlertidige love. Men uanset at de i mange tilfælde benævnes midlertidige love, viser praksis, at disse love bliver permanente. Jeg behøver kun at erindre om lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger eller, for at udtrykke det mere populært, loven om tøjskatten. Det foreliggende lovforslag kalder man ikke for forslag til midlertidig lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v., men forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v., og man kan vel kun drage den slutning deraf, at regeringspartierne og den højtærede finansminister har tænkt sig, at det skal være en permanent lov. Den kan i hvert fald først ændres eller ophæves ved særlig beslutning af folketinget; og af sine triste erfaringer med regeringer og finansministre ved man, at der ikke alene kan gå vinter og vår, men at der kan gå mange, mange vintre og mange, mange forår, inden det behager nogen finansminister at foreslå denne omsætningsafgift afskaffet eller blot nedsat. Vi synes ikke, det bør være afhængigt af en regerings eller en finansmini-